

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0169

12

MINISTERSTVO VNITRA

ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-1607/53/2-2010

Praha dne 22.01.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal
lále jen „žadatel“), nar. , do které se
souhlasem jejich matky byly zahrnuty i níže uvedené nezletilé děti, jimiž jsou 1) dcera
ě jen „nezletilá dcera“), nar. rlovy Vary –
Česká republika, a 2) syn – (dále jen „nezletilý syn“),
nar. arlovy Vary (oba společně i jako „nezletilé děti“), všichni státní
občané VIETNAMU , trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaného žadatele a jeho nezletilých dětí o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Žadatel podal žádost o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje dne 9.05.2012 a s písemným souhlasem své manželky (dále jen „manželka žadatele“), státní občanky České republiky, do ní zahrnul i jejich výše jmenované nezletilé děti. Žadateli byl povolen trvalý pobyt v České republice dne 30.06.1997, nezletilé dceři dne 13.10.1998 a nezletilému synovi dne 12.04.2002. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o dané žádosti dne 25.06.2012.

Usnesením ze dne 23.08.2012, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno na dobu 30 dnů ode dne jeho doručení, v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byl žadatel a manželka žadatele informováni o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 25.06.2012 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), správní řízení ve věci dané žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“). Žadatel byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své

stanovisko až do vydání rozhodnutí. Usnesení obsahovalo dále poučení, že podle § 33 správního řádu si může zvolit zmocněnce. Žadatel pak byl uvedeným usnesením vyzván, aby v uvedené lhůtě doložil Ministerstvu vnitra konkrétní doklady a zodpověděl otázky, jež toto usnesení jasně stanovilo s tím, že všechny tyto podklady jsou důležité pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s § 3 správního řádu. Doklady a svá prohlášení žadatel doložil svým podáním doručeným rozhodujícímu orgánu dne 18.09.2012. Z důkazů plynoucích ze spisu pak Ministerstvo vnitra zjistilo následující skutečnosti, které vedly ke shora uvedenému rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra předně konstatovalo, že v případě účastníka řízení jde již o jeho druhou žádost o udělení státního občanství ČR. Jeho předchozí žádost byla zamítnuta zejména z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, tj. z důvodu vad zdravotního pojištění. Ministr vnitra pak v rámci řízení o rozkladu vydal rozhodnutí, kterým napadené rozhodnutí potvrdil. Jeho rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.04.2011. V odůvodnění mj. uvedl, že žadateli se nepodařilo vyvrátit pochybnosti, že skutečným zdrojem peněz na nákup nemovitostí v České republice byly výnosy z jeho podnikání v ČR, které se nestaly předmětem daňového řízení.

Ve správním řízení byly zjištěny i tyto další pro rozhodnutí ve věci právně významné skutečnosti.

Žadatel přicestoval na území České republiky v roce 1988, kdy po absolvování jazykové přípravy nastoupil do tříletého Středního odborného učiliště strojírenského v Mladé Boleslavi. Na základě vystaveného živnostenského oprávnění ze dne 7.06.1993 s předmětem podnikání „koupě zboží a prodej zboží“ provozuje až do současné doby obchod s textilním zbožím v Karlových Varech. Na adrese trvalého pobytu v tomto městě bydlí žadatel s rodinou v bytě o velikosti 3+1, který zakoupila manželka žadatele v roce 2005 za částku 1, 330.000,- Kč, stejně tak jako nebytové prostory v hodnotě 2, 300.000,- Kč, jež v době zamítnutí předchozí žádosti rodina pronajímala za částku 31.500,- Kč měsíčně. Ze spisu dále plyne, že nezletilá dcera žadatele je studentkou Prvního českého gymnázia v Karlových Varech a nezletilý syn je žákem ZŠ Dukelských hrdinů v tomto městě.

Pokud jde o stanoviska státních orgánů, Magistrát města Karlovy Vary sdělil, že žadatel nemá v evidenci přestupků tohoto orgánu státní správy žádný záznam. U nezletilých dětí doporučil vyhovět jejich žádosti o udělení státního občanství. Krajský úřad Karlovarského kraje uvedl, že v případě, že žadatel bude splňovat všechny podmínky zákona, nemá tento úřad námitky k udělení státního občanství. Z podání Odboru cizinecké policie Karlovy Vary (dále jen „OCP“) ze dne 15.06.2012 plyne doporučující stanovisko v případě, že nebude zjištěn jiný důvod, na základě kterého by nemohlo být uděleno státní občanství.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda žadatel a jeho nezletilé děti splňují podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kdy tento uvádí, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která

splňuje současně podmínky, jež zmíněný odstavec dále vymezuje, případně zákonné důvody pro jejich prominutí zakotvené v § 11 zákona.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měli žadatelé nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržují. Žadatelé byl povolen trvalý pobyt dne 30.06.1997. O státní občanství požádal dne 9.05.2012 - tj. evidentně po více než pěti letech tohoto pobytu a podmínku plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona tak splňuje, když nebylo ani zjištěno, že se převážně nezdržoval na území České republiky. Nezletilé dceři byl povolen trvalý pobyt dne 13.10.1998, nezletilému synovi dne 12.04.2002 a tuto podmínku zákona tak splňují i obě nezletilé děti.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 26.06.2012, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že tuto podmínku splňuje. Na nezletilé děti se splnění této podmínky vzhledem k jejich věku nevztahuje.

Podobně žadatel splňuje i podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona. Jak totiž osvědčuje záznam o pohovoru ze dne 9.05.2012, jímž byla prověřena jeho znalost českého jazyka před Krajským úřadem Karlovarského kraje, žadatel tuto znalost prokázal. Na nezletilé děti se ani v tomto případě splnění dané podmínky vzhledem k jejich věku nevztahuje.

Rozhodující orgán se dále zabýval otázkou, zda žadatel plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Z potvrzení Finančního úřadu v Karlových Varech je zřejmé, že ke dni 18.04.2012 žadatel nemá daňové nedoplatky vůči územním finančním orgánům ČR. Stejně tak z informace o bezdlužnosti OSSZ Karlovy Vary ze dne 16.04.2012 neplynou nedoplatky žadatele na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. K dodržování pobytového režimu je třeba připomenout výše zmíněné stanovisko OCP ze dne 15.06.2012. Z tohoto stanoviska však rovněž vyplynulo, že ve dnech 7.06. a 12.06.2012 byly provedeny pobytové kontroly, při nichž nikdo z rodiny nebyl na adrese trvalého pobytu zastižen. Bylo rovněž zaznamenáno, že venkovní zvonek žadatele nemá označen. Z podnětu Ministerstva vnitra proto bylo požádáno o provedení další pobytové kontroly, která proběhla před polednem dne 4.12.2012. Tato kontrola i opakované pokusy o zastižení někoho z rodiny žadatele ve dnech 5.12. a poté 7.12. ve 20.30 a 21.30hod. byly neúspěšné. Žadatele a jeho rodinu se podařilo zastihnout teprve následující den při kontrole uskutečněné v 21.05hod. Z vysvětlení žadatele nevyplývalo, že by rodina v uvedených dnech pobývala mimo Prahu. Protože se však nepodařilo prokázat, že na adrese trvalého pobytu rodina nebydlí, Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že pobytový režim žadatel neporušuje. Pokud jde o placení záloh zdravotního pojištění, nezletilé děti byly přihlášeny ke zdravotnímu pojištění k datu povolení trvalého pobytu. V současné době je plátcem jejich záloh tohoto pojištění stát. Z vyúčtování pojistného VZP Karlovy Vary k osobě žadatele ze dne 16.04.2012

plyne, že se u něj již žádné další vady v placení záloh nevyskytují. Zde je však třeba vzít v potaz skutečnost, že předchozí zamítavé rozhodnutí bylo vydáno a nabylo právní moci v měsíci dubnu roku 2011, přičemž důvodem zamítnutí byly mj. vady v placení záloh v letech 2006, 2007 a 2010. Rozhodující orgán je přesvědčen, že jeden rok od posledního zamítavého rozhodnutí ještě není dostatečná doba k tomu, aby bylo možno spolehlivě konstatovat, že si žadatel placení záloh zdravotního pojištění s ohledem na časový rozsah předchozích závad náležitě osvojil. Ministerstvo vnitra proto, dospělo k závěru, že žadatel dosud nepřesvědčil, že si povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího povinnosti vyplývající ze zvláštního předpisu upravujícího veřejné zdravotní pojištění náležitě osvojil a podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona tak nesplňuje.

Na nesplnění této podmínky se vztahuje zmíněné ustanovení § 11 odst. 4 zákona s možností v případech hodných zvláštního zřetele tuto podmínku prominout. K tomu je ovšem třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona. Tím spíše to platí v případě, že tomu tak není. O nevyužití uvedeného liberačního ustanovení v daném případě rozhodly následující skutečnosti: Ministerstvo vnitra v rozhodnutí o zamítnutí předchozí žádosti o státní občanství žadatele konstatovalo, že nebyl prokázán zdroj finančních prostředků, z nichž manželka žadatele zakoupila do osobního vlastnictví byt na adrese povoleného trvalého pobytu, jehož kupní cena činila 1, 330.000,- Kč a stejně tak tomu bylo i se zakoupenými nebytovými prostorami, jež manželka žadatele získala za 2, 300.000,- Kč. Ministr vnitra v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu uvedl, že údajné dary ve výši 10.000,- USD a 2x 60.000,- USD, se svou výší vymykají vietnamské vnitrostátní ekonomické realitě; předložené doklady o darování peněz nemají potřebné náležitosti, a proto je ministr vnitra vyhodnotil jako nevěrohodné. Žadatel předložil shodné darovací listiny i k této žádosti s tím rozdílem, že je nechal ověřit Magistrátem města Karlovy Vary. Magistrát tak svým ověřením v podstatě pouze potvrdil, že k této žádosti předložené obsahově a formálně nevěrohodné darovací listiny jsou totožné s těmi, které předložil k předchozí žádosti. Žadateli se tak rozhodně nepodařilo odstranit rozpory v původu finančních prostředků k zakoupení obou nemovitostí, které byly (neznámo jak) údajně nabyty manželkou žadatele již v době uzavřeného manželství. Nedostal tak požadavku Ministerstva vnitra ve smyslu rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 16.06.2005 (spis zn. 8 Ca 80/2005), dle něhož u každé osoby ucházející se o udělení SO ČR lze právem požadovat, aby její chování bylo zcela transparentní a prosté všech pochybností, a to i v otázce získávání finančních prostředků. Ministerstvo vnitra proto neposoudilo danou žádost jako případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona a nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona žadateli neprominulo.

Pokud jde o nezletilé děti, rozhodující orgán je toho názoru, že tyto by logicky měly sdílet společně se svými rodiči občanství domovského státu, a to zejména tehdy, kdy jsou na nich plně závislé (citově, finančně, kulturně). Jejich matka navíc o státní občanství dosud nežádá. Je tak zřejmé, že ani žádosti nezletilých dětí o udělení státního občanství rozhodující orgán nemohl vyhovět, přičemž nelze pominout skutečnost, že se jedná o společnou žádost, která předpokládá, že o ní i společně bude rozhodnuto.

Hlavní účastník řízení požádal o prominutí podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona, která od žadatele požaduje, aby prokázal, že nabytím státního občanství pozbude dosavadní státní občanství, nebo že je již pozbyl, nejde-li o bezdomovce nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky. Žadatel toto prominutí opřel o skutečnost, že na území ČR žije nepřetržitě 24 let, z toho 15 let má trvalý pobyt. Rozhodující orgán však přihlédl k tomu, že žadatel nespĺňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Jeho chování v otázce získávání finančních prostředků navíc nebylo zcela transparentní. Splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) již proto žadateli neprominul.

Za všech okolností zjištěných ve správním řízení, resp. skutečností zde uvedených, tak o žádosti bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana F e r k l o v á
referent společně státní správy a samosprávy

